

Гей ти, пташко жовтобоко

Григорій Сковорода

Гей ти, пташко жовтобоко,
Не клади гнізда високо,
А клади лиш на лужку,
На зеленім моріжку.
Яструб ген над головою
Висить, хоче ухопить,
Вашою живе він кров'ю,
Глянь же! Пазури сталить!
Стоїть явір над горою,
Все киває головою,
Буйні вітри повівають,
Руки явору ламають.
А вербички шумлять низько,
Заколишуть мене в снах,
Тут тече потічок близько,
Видко воду аж до дна.
Нащо ж думати-гадати,
Що в селі родила мати?
То у тих хай мозок рветься,
Хто високо вгору пнеться.
А я буду собі тихо
Коротати милий вік,
Так мені мине все лихо —
Щасний буду чоловік.

Інший варіант:

Ой ти, птичко жолтобоко,
Не клади гнізда високо,
Клади на зеленій травці,
На молоденької муравкі.
От ястреб над головою
Висит, хочет ухватить,
Вашею живе он кров'ю,
От, от, кохті он острит.
Стоїт явор над горою,

Все киває головою;
Буйні вітри повівають,
Руки явору ламають.
А вербочки шумят низько,
Волокут мене до сна,
Тут течет поточек близько,
Видно воду аж до дна.
На що же мені замишляти,
Що в селі родила мати?
Нехай у тих мозок рветься,
Кто високо вгору дметься.
А я буду собі тихо
Коротати милий вік,
Так минет мене все лихо —
Щастлив буду чоловік.